26/03/2022

Μητροπολίτης Κισάμου: Περί… αναστολών υγειονομικών ο λόγος

/ Γνώμες

Το τελευταίο διάστημα ακούγονται και δημοσιεύονται διαμαρτυρίες και παράπονα οικείων και συγγενών προσώπων που νοσηλεύτηκαν – νοσηλεύονται, σε κλινικές covid του Γενικού Νοσοκομείου Χανίων, ίσως να υπάρχουν και αλλού. Προς πληρέστερη ενημέρωση επικοινωνήσαμε με Κληρικό της Μητροπόλεως μας, ο οποίος νοσηλεύτηκε την περίοδο αυτή σε μία από τις 2 κλινικές covid του Νοσοκομείου Χανίων. Ο Κληρικός μας αναφέρθηκε, με πολύ ευγνωμοσύνη, τόσο στο Ιατρικό, όσο και στο Νοσηλευτικό προσωπικό της κλινικής, ως και στις προσπάθειες που καταβάλουν για να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες των νοσηλευομένων. Μας υπογράμμισε όμως παράλληλα και τις δυσκολίες που υφίστανται, τόσο λόγω κόπωσης του προσωπικού, όσο και, κυρίως, λόγω της έλλειψης προσωπικού. Όταν π.χ. σε μια βάρδια υποχρεούται 2 νοσηλευτές να καλύψουν τις ανάγκες όλης της κλινικής και με δεδομένο ότι οι νοσηλευόμενοι απαιτούν αυξημένη φροντίδα (αρκετοί δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, απαγορεύεται να εξέλθουν εκ του δωματίου, δεν υπάρχει συγγενικό ή άλλο πρόσωπο να συνεπικουρήσει, κλπ, άρα είναι πλήρως εξαρτώμενοι από το

προσωπικό), τότε πως είναι δυνατόν 2 πρόσωπα στη βάρδια να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες των νοσηλευομένων όλης της κλινικής; Όσο καλή διάθεση, θέληση να υπάρχει, που σίγουρα υπάρχει, σαφώς δεν επαρκούν καθώς οι συνθήκες αυτές δεν είναι 1 ή 2 εβδομάδων, αλλά αγγίζει τα 2 χρόνια. Συνεπώς, σαφώς και ουδείς οικτίρει το υγειονομικό προσωπικό, αντίθετα όλοι τους ευχαριστούμε και τους ευγνωμονούμε, ούτε ίσως και την Διοίκηση ενός Νοσηλευτικού Ιδρύματος, αφού μπορεί να υπάρξει το επιχείρημα: «αυτό είναι το υπάρχων προσωπικό, αυτά τα δεδομένα και για να καλυφθούν οι βάρδιες αυτές οι υπάρχουσες δυνατότητες». Όμως, όπως φαίνεται, το πρόβλημα κάλυψης αναγκών των νοσηλευομένων είναι υπαρκτό και, όσο παρατείνεται η νοσηλεία στις κλινικές αυτές, τόσο το πρόβλημα θα αυξάνεται, με κόστη και συνέπειες ίσως για κάποιους ασθενείς. Άδικο και ανεπίτρεπτο. Καλώς οι συγγενείς διαμαρτύρονται και αιτούνται, απαιτούν, την καλύτερη φροντίδα για τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Η παροχή δε της φροντίδας αυτής είναι χρέος της Πολιτείας.

Σύμφωνα με πρόσφατες ανακοινώσεις του Υπουργείου Υγείας ο αριθμός των ανεμβολίσατων υγειονομικών στην Χώρα μας αγγίζει τις 6.500· υγειονομικοί που έχουν τεθεί σε καθεστώς αναστολής. Αριθμός που, σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ, αντιστοιχεί σε συνολικό ποσοστό 8-12% (ανάλογα με τα Νοσοκομεία). Σε πολλές δομές υγείας και Νοσοκομεία ορισμένοι γιατροί είναι μοναδικοί στην ειδικότητά τους και έτσι «δημιουργείται μεγάλο ζήτημα στα Νοσοκομεία, με μεγαλύτερο πρόβλημα να αντιμετωπίζουν τα επαρχιακά Νοσοκομεία, στα οποία τα ποσοστά ανεμβολίαστων φτάνουν έως και 30%», καταλήγει η ΠΟΕΔΗΝ. Όπως δε αναφέρουν στατιστικά στοιχεία του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC): «..η Ελλάδα κατατάσσεται στην 8η θέση με 54,8%, σε ποσοστό εμβολιασμένων υγειονομικών στην Ευρώπη». Παράλληλα, ο καθ΄ ύλην αρμόδιος Υπουργός δηλώνει: «….. Η Κυβέρνηση έχει λάβει όλα τα μέτρα, προκειμένου να ενισχυθεί το Εθνικό Σύστημα Υγείας και προς τούτο έχουμε υπερδιπλασιάσει τις κλίνες ΜΕΘ, οι οποίες φτάνουν τις 1.300 και βρίσκονται πάνω από 2.000 μόνιμοι γιατροί- καινούριες προσλήψεις- καθώς και πάνω από 2.000 επικουρικοί γιατροί, συνολικά 12.000 επικουρικό προσωπικό..», συμπληρώνοντας για το επίμαχο θέμα των ανεμβολίαστων υγειονομικών: «Έως τις 31 Μαρτίου θα ληφθεί η απόφαση για απόλυση των ανεμβολίαστων υγειονομικών ή παράτασης της αναστολής εργασίας έως το τέλος του έτους… Ακόμη δεν έχει ληφθεί απόφαση, ωστόσο η εισήγηση η δική μου είναι πως όποιος δεν εμβολιαστεί, δεν μπορεί να είναι στο ΕΣΥ», καταλήγει.

Εφ΄ όσον ισχύουν τα ανωτέρω, συνεπώς, σε λίγες ημέρες θα κριθεί η.. «τύχη» των 6.500 ανεμβολίαστων υγειονομικών της Χώρας μας με 2 πιθανότητες. Είτε την παράταση της αναστολής τους έως τέλους του 2022, είτε την απόλυση τους, η οποία και προκρίνεται ως λύση από τον αρμόδιο Υπουργό! Διερωτώμαι λοιπόν και φαντάζομαι ίσως και άλλοι πολλοί, κυρίως όσοι έχουν εμπειρία νόσησης και

εισαγωγής σε κλινική covid, ως επίσης και οι συγγενείς τους, διερωτώμαι και σκέφτομαι: Με δεδομένη την πίεση που δέχονται τόσο οι κλινικές αυτές, όσο και γενικότερα το ΕΣΥ, καθώς είναι γνωστό επίσης το γεγονός π.χ. ότι εισέρχονται ασθενείς με άλλες ασθένειες σε διάφορες κλινικές Νοσοκομείων και, κατά την διάρκεια της νοσηλείας τους, ασθενούν με κορονοιό, μεταφέρονται σε κλινικές covid των Νοσοκομείων, ότι υπάρχουν πλείστες ενδογενείς δυσκολίες, κ.α.· με δεδομένη λοιπόν όλη αυτή την ασφυκτική πίεση που δέχεται το σύστημα υγείας, διερωτώμαι: άλλη, τρίτη λύση δεν υπάρχει; Αφού, αποδεδειγμένα, το ΕΣΥ χρειάζεται άμεση στήριξη, ενίσχυση από υγειονομικό προσωπικό· αφού, επίσης αποδεδειγμένα, σε μεγάλο μέρος του υπάρχοντος προσωπικού έχει επέλθει κόπωση (φυσικό και αναμενόμενο μετά από 2 χρόνια πίεσης και υπερέντασης)· αφού Ιατρικοί Σύλλογοι (Χανίων, κ.α.), ως επίσης και Σύλλογοι εργαζομένων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων, επισημαίνουν το μείζον ζήτημα υποστελέχωσης των Ιδρυμάτων αυτών, αφού… , αφού…., το Υπουργείο Υγείας δεν μπορεί, ή μάλλον δεν θα πρέπει να αναζητήσει ΑΜΕΣΑ, άλλη λύση διευθετήσεως των 6.500 υγειονομικών αυτών, τους οποίους σύμφωνα με τα ανωτέρω, έχει τόσο μεγάλη ανάγκη το ΕΣΥ; Εκτός των άλλων δεν πρόκειται για στατιστικά νούμερα, αλλά για ανθρώπους που έχουν οικογενειακά βάρη, υποχρεώσεις κ.α., και άρα η μη διευθέτηση του τόσο σοβαρού αυτού θέματος δημιουργεί και κοινωνικό πρόβλημα.

Τι είναι φρονιμότερο και συνετότερο λοιπόν; Να παραταθεί η αναστολή των, ή ακόμα χειρότερα, να απολυθούν, όταν υπάρχουν τέτοιες και τόσο μεγάλες ανάγκες και, επιπροσθέτως, θα δημιουργεί μείζον κοινωνικό θέμα σε 6500 οικογένειες ανά το Πανελλήνιο, ή να αναζητηθεί και να βρεθεί λύση συναινετική· λύση που θα ανακουφίσει το ΕΣΥ; Ποιά; Υπεύθυνοι είναι οι αρμόδιοι. Όμως όταν έχεις ένα πόλεμο, επίκαιρο δυστυχώς με όσα συμβαίνουν στην γειτονική μας Ουκρανία, όταν λοιπόν είσαι σε πόλεμο για να βγεις νικητής θα πρέπει να ενώνεις δυνάμεις και όχι να υψώνεις τοίχοι. Και όταν αυτός ο πόλεμος έχει σχέση με ανθρώπινες ζωές, τότε δεν χωρούν ούτε οι εγωισμοί της εξουσίας, ούτε οι ξιφουλκισμοί του συνδικαλισμού. Το να βγαίνουμε δε στα μπαλκόνια και να χειροκροτούμε τους υγειονομικούς, στους οποίους όλοι μας οφείλουμε βαθιά ευγνωμοσύνη και ευχαριστίες, δεν λύνουμε το πρόβλημα. Ας αναλάβουν λοιπόν οι αρμόδιοι την ευθύνη τους και ας παραμεριστούν, πριν είναι αργά, οι πάσης φύσεως αιτιάσεις, για να αποδειχθεί έμπρακτα, ότι: «το τίμημα της μεγαλοσύνης είναι η ευθύνη», (Ουίλιαμ Τζώρτζιλ).

Μητροπολίτης

Κισάμου και Σελίνου

Αμφιλόχιος